

Strony w postępowaniu głównym

Strona skarżąca: SGI.

Strona pozwana: Ministre de l'Action et des Comptes Publics.

Pytanie prejudycjalne

Czy art. 17 szóstej dyrektywy VAT z dnia 17 maja 1977 r.⁽¹⁾, której przepisy zostały co do zasady powtórzone w art. 168 dyrektywy z dnia 28 listopada 2006 r. w sprawie wspólnego systemu podatku od wartości dodanej⁽²⁾ należy interpretować w ten sposób, że aby odmówić podatnikowi prawa do odliczenia od kwoty podatku od wartości dodanej, który jest obowiązany zapłacić z tytułu własnych transakcji, podatku zawartego na fakturach odpowiadających towarom lub usługom, w odniesieniu do których organ podatkowy ustalił, że rzeczywiście nie zostały temu podatnikowi dostarczone lub świadczone, należy w każdym przypadku ustalić, czy ów podatnik wiedział lub powinien był wiedzieć, że w związku z tą transakcją popełniono oszustwo w zakresie podatku od wartości dodanej i że oszustwo to popełniono z inicjatywy wystawcy faktury, odbiorcy lub osoby trzeciej?

⁽¹⁾ Szósta dyrektywa Rady 77/388/EWG z dnia 17 maja 1977 r. w sprawie harmonizacji ustawodawstw państw członkowskich w odniesieniu do podatków obrotowych – wspólny system podatku od wartości dodanej: ujednolicona podstawa wymiaru podatku (Dz.U. L 145, s. 1)

⁽²⁾ Dyrektywa Rady 2006/112/WE z dnia 28 listopada 2006 r. w sprawie wspólnego systemu podatku od wartości dodanej (Dz.U. L 347, s. 1).

**Wniosek o wydanie orzeczenia w trybie prejudycjalnym złożony przez Conseil d'État (Francja)
w dniu 31 lipca 2017 r. – Valériane SNC/Ministre de l'Action et des Comptes Publics**

(Sprawa C-460/17)

(2017/C 347/16)

Język postępowania: francuski

Sąd odsyłający

Conseil d'État.

Strony w postępowaniu głównym

Strona skarżąca: Valériane SNC.

Strona pozwana: Ministre de l'Action et des Comptes Publics.

Pytania prejudycjalne

Czy art. 17 szóstej dyrektywy VAT z dnia 17 maja 1977 r.⁽¹⁾, której przepisy zostały co do zasady powtórzone w art. 168 dyrektywy z dnia 28 listopada 2006 r. w sprawie wspólnego systemu podatku od wartości dodanej⁽²⁾ należy interpretować w ten sposób, że aby odmówić podatnikowi prawa do odliczenia od kwoty podatku od wartości dodanej, który jest obowiązany zapłacić z tytułu własnych transakcji, podatku zawartego na fakturach odpowiadających towarom lub usługom, w odniesieniu do których organ podatkowy ustalił, że rzeczywiście nie zostały temu podatnikowi dostarczone lub świadczone, należy w każdym przypadku ustalić, czy ów podatnik wiedział lub powinien był wiedzieć, że w związku z tą transakcją popełniono oszustwo w zakresie podatku od wartości dodanej i że oszustwo to popełniono z inicjatywy wystawcy faktury, odbiorcy lub osoby trzeciej?

⁽¹⁾ Szósta dyrektywa Rady 77/388/EWG z dnia 17 maja 1977 r. w sprawie harmonizacji ustawodawstw państw członkowskich w odniesieniu do podatków obrotowych – wspólny system podatku od wartości dodanej: ujednolicona podstawa wymiaru podatku (Dz.U. L 145, s. 1)

⁽²⁾ Dyrektywa Rady 2006/112/WE z dnia 28 listopada 2006 r. w sprawie wspólnego systemu podatku od wartości dodanej (Dz.U. L 347, s. 1).
